

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/4/2026
Identifikačné číslo spisu:	7124223654
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:7124223654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: K. W. Š., T., narodená XX. Y. XXXX, V., S. X, zastúpená: Mgr. Paskal Milata, advokát, so sídlom Rožňava, Hviezdoslavova 3, proti žalovaným: 1/ Gymnázium, Šrobárova 1, Košice, so sídlom Košice, Šrobárova 1, IČO: 00 160 989, 2/ Y. T. A. S., narodená XX. S. XXXX, V., Q. XX, 3/ Y. Y. Z., narodený XX. Y. XXXX, M., M. J. Y. XXXX/XX, žalovaní 1/ až 3/ zastúpení: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Košice, Štúrova 20, o náhradu škody a inej ujmy spôsobenej nariadením neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 38Cos/1/2025, o návrhu žalovaných 1/ až 3/ na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaných 1/ až 3/ na príkazanie veci vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 38Cos/1/2025 Okresnému súdu Prešov **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. Dňa 28. januára 2026 bol Mestskému súdu Košice doručený návrh žalovaných 1/ až 3/ na príkazanie veci vedenej týmto súdom pod sp. zn. 38Cos/1/2025 z dôvodu vhodnosti inému súdu, konkrétne Okresnému súdu Prešov. V návrhu na príkazanie z dôvodu vhodnosti uviedli, že vhodnosť príkázania vyvodzujú z postupu súdu v predmetnej veci, keď v dôsledku agresívnej procesnej aktivity žalobkyne sa súd uchýľuje k takému postupu, ktorý nemá oporu v ustanoveniach Civilného sporového poriadku. Poukázali na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 393/2025-22, II. ÚS 271/2025-60 a IV. ÚS 130/2025-59, ktorými boli odmietnuté ústavné sťažnosti podané žalobkyňou proti rozhodnutiam, resp. procesnému postupu Mestského súdu Košice v konaniach vedených pod sp. zn. 38Cos/1/2025 (pôvodne vedené pod sp. zn. 68C/41/2024), 34C/27/2022, Spr/7/2025 a postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. Spr/33/2025. V konaní vedenom pod sp. zn. 38Cos/1/2025 žalobkyňa napádala postup súdu spočívajúci v zápise veci do súdneho registra, prieťahov v konaní, rozhodnutie, ktorým boli žalovaní vyzvaní vyjadriť sa k žalobe, rozhodnutie, ktorým došlo k predĺženiu lehoty na vyjadrenie a rozhodnutie o nevyklúčení vyššej súdnej úradníčky. Majú za to, že Mestský súd Košice v dôsledku procesnej aktivity žalobkyne postupuje spôsobom, ktorý je celkom zjavne v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, a to v snahe vyhovieť aj ešte neuplatneným, ale len predpokladaným procesným nárokom žalobkyne. V návrhu poukázali na

odročenie pojednávania bez návrhu žalobkyne, keďže súd usúdil, že žalobkyňa zrejme žiada či požiada o odročenie. Takýto postup súdu vyvoláva u žalovaných obavy z toho, že aj v ďalšom priebehu konania bude súd postupovať takým spôsobom, aby v snahe chrániť sa pred napádaním jeho postupu, či rozhodnutí zo strany žalobkyne, vyhovel svojim postupom či rozhodnutiami žalobkyni bez toho, aby ho na to procesné či hmotné právo oprávňovalo. Keďže žalobkyňa atakovala ústavnou sťažnosťou aj Krajský súd v Košiciach, nie je podľa žalovaných možné vylúčiť, že by sa v postupe Krajského súdu v Košiciach prejavil obdobný prístup ako sa manifestoval v postupe Mestského súdu Košice. Z uvedeného dôvodu sú žalovaní presvedčení, že požiadavke spravodlivého procesu s osobitným dôrazom na rovnosť strán v konaní vyhovie, ak vec bude prejednaná iným súdom ako Mestským súdom Košice.

2. K návrhu na prikázanie veci inému súdu sa podaním zo dňa 25. februára 2026 vyjadrila žalobkyňa. Považovala za absurdné, že dôvodom návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti je procesná aktivita žalobkyne. Podľa názoru žalobkyne sa žalovaní svojím procesným návrhom zo dňa 28. 01. 2026 na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti usilujú opätovne spôsobiť zbytočné prieťahy v konaní a predovšetkým oddialiť vydanie meritórneho rozhodnutia o podanej žalobe žalobkyne. Predložený procesný návrh žalovaných považovala za nedôvodný.

3. Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

4. Podľa § 39 ods. 2 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

5. Podľa § 39 ods. 3 CSP o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Mestský súd Košice) a súdu, ktorému sa má spor prikázať (Okresný súd Prešov). V tomto prípade je spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

6. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne garantovaného práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu, a teda podmienky prikázania treba, ako výnimku z pravidla, vykladať reštriktívne. Totižto, ak by príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií (vecne a miestne príslušný) musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na už uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa komplexné posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, ako aj dopadu prípadného prikázania sporu na doterajšie štádium konania, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len vtedy, ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko druhej strany (ďalších strán sporu/účastníkov konania).

8. Najvyšší súd prejednal návrh žalovaných na prikázanie veci naposledy vedenej Mestským súdom Košice pod sp. zn. 38Cos/1/2025 Okresnému súdu Prešov z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky v zmysle § 39 ods. 2 CSP a návrhu nevyhovel. Žalovaní navrhli spor prikázať Okresnému súdu Prešov, pričom v návrhu na delegáciu sporu z dôvodu vhodnosti vyjadrili obavu, že súd bude v konaní postupovať takým spôsobom, aby sa „chránil“ pred napadnutím jeho postupu a rozhodnutí žalobkyňou a vyhovel svojim postupom či rozhodnutiami žalobkyni bez toho,

aby ho na to procesné alebo hmotné právo oprávňovalo. Vyjadrili presvedčenie, že požiadavke spravodlivého procesu (rovnosti strán v konaní) vyhovie, ak vec bude prejednaná iným súdom ako Mestským súdom Košice.

9. Vec prejednávajúci senát má po oboznámení sa s obsahom návrhu na delegáciu sporu z dôvodu vhodnosti za to, že v danom prípade neexistuje taká výnimočná okolnosť, ktorá by odôvodňovala prikázanie sporu Okresnému súdu Prešov. Žalovaní vymedzili dôvod pre delegáciu najmä v súvislosti s ich obavou z budúceho procesného postupu súdu. Takto vymedzený dôvod sa nijako netýka osobných, zdravotných, sociálnych, či finančných pomerov strán, ale je výlučne založený na obave z procesného postupu a rozhodovania súdu v prejednávanej veci. Samotný procesný postup súdu, resp. obava strany z procesného postupu súdu v budúcnosti, ani žalovanými deklarovaná intencia zachovania požiadavky na rovnosť strán v konaní, nie sú (ani nemôžu byť) okolnosťou odôvodňujúcou prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti. Z obsahu podaného návrhu na delegáciu veci a ani z obsahu predloženého spisu navyše nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by obavy žalovaných aj zhmotňovali. Osobitne je potrebné tiež podotknúť, že žalobkyňa v danom prípade vyslovila nesúhlas s návrhom žalovaných na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti.

10. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu nesplnenia podmienok pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP návrhu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.